

set, er min og mit Partis Stilling til disse Skattelovforslag i det hele den, at vi billiger de Grundprincipper, paa hvilke de er byggede, men at vi finder, at disse Grundprincipper ikke i alle Tilfælde er tilstrækkelig hensigtsmæssigt udførmede, og at vi derfor gerne vil være med til at søge at faa gennemført forskellige Ændringer af Lovforslagene. Men vi er altsaa villige til at medvirke til Gennemførelsen af Skattelovene, hovedsagelig paa det Grundlag, som Finansministeren har foreslaaet, og da navnlig saaledes, at man bygger paa Indkomst- og Formueskat og paa Arveskat, at man søger at naa en Beskatning af de ekstraordinære Krigsindtægter paa den hensigtsmæssigste Maade, og at man ikke inddrager indirekte Beskatning under denne ekstraordinære Beskatning.

Jeg skal tilføje, at det selvfølgelig er min Agt senere at foreslaa, at Lovforslagene henvises til et Udvalg.

Bresemann: Jeg kan fatte mig meget kort, idet jeg paa mit Partis Vegne skal anbefale de foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det væsentlige i den Skikkelse, hvori de foreligger. De mange Betænkeligheder, som næredes af den foregaaende Ærede Taler (N. Neergaard), deler jeg ikke, men det betyder ikke, at det ikke kunde være rimeligt at forsøge at samarbejde det ærede Medlems Anskuelse med Lovforslagene, saa at der maaske indførtes Ændringer i dem. Jeg skal saaledes erkende, at det vilde være heldigt, om Bestemmelsen om Skat paa de smaa Formuer kunde ændres, og for saa vidt det lader sig gøre uden alt for store Vanskeligheder, skal jeg gerne medvirke dertil. Naar det ærede Medlem ønskede Formueskatten delvis overført paa Indtægterne, og da paa lavere Indtægter end fra 15,000 Kr., vilde det have haft Interesse, om man havde faaet at vide, hvor langt det ærede Medlem vilde gaa ned, ogsaa fordi man derved vilde kunne regne sig til, hvor stort et Beløb der kunde indkomme ad den Vej. Men det er sikkert ogsaa et Spørgsmaal, der kan overvejes nærmere, naar man blot ikke lægger Byrden paa Indtægter, som vanskeligt kan bære dem. Jeg tror nu, at naar man har Valget mellem Skat paa de større Formuer og Skat paa de smaa Indtægter, maa man foretrække det første.

Nye Skatter vil naturligvis altid eller dog som Regel medføre Diskussion og Vanskeligheder, men de her foreslaaede nye Skatter synes egentlig ikke at vække Anstød ude i Befolkningen. Jeg har ikke

hørt Betænkeligheder andre Steder end her fra denne Plads for et Øjeblik siden. Ellers har man, forekommer det mig, modtaget disse Skatteforslag med stor Sindsro. Man har jo vidst, blandt andet af den højtærede Ministers Udtalelser en Gang i Efteraaret, at der maatte komme nye Skatter, og naar man saa endelig skal have nye Skatter eller Skatteforhøjelser, synes den her foreslaaede Form at være nogenlunde heldigt valgt. Dette finder sikkert den store Del af Befolkningen. Jeg har lagt Mærke til, at Pressen har beskæftiget sig en Del med disse Skatteforslag, og den plejer jo, i alt Fald til Dels, at være et Ekko af, hvad der bevæger sig ude i Befolkningen, og jeg har da glædet mig over at se, at den Presse, der repræsenterer Venstre, det Parti, som har en saa overordentlig stor Indflydelse paa, hvordan Skattelovene skal være, har modtaget disse Skattelovforslag med ret stor Glæde. Med Formandens Tilladelse skal jeg læse et Par Linier op af det gammel-moderate Venstreblad i Lolland-Falsters Stift, hvor der siges saaledes om disse Skatteforslag: „De Skatter, der er foreslaaet, er anslaaet at skulle give 4 Millioner i Statskassen. Men det er kun en ringe Del af, hvad der er nødvendigt. Der kan sikkert ventes Skatter til et betydeligt større Beløb, og det maa haabes, at Finansministeren her, i Overensstemmelse med sin Natur, vil gaa virkelig radikalt til Værks“. Denne Udtalelse af et Hovedorgan for det gammel-moderate Venstre synes mig at tyde paa, at der i Befolkningen virkelig er Glæde over disse Lovforslags Fremkomst. Et andet Sted i Artiklen staar der, at man synes, der er taget alt for lempeligt paa de større Indtægter. De Overvejelser, det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) anstillede over, hvorledes man senere skulde bære sig ad, synes jeg maa svinde i Tilfælde af, at der er almindelig Glæde i Befolkningen over den her foreliggende Skattereform. Man bør jo ikke gaa imod Befolkningens Interesser, og naar Befolkningen finder, at den her foreslaaede Form for Beskatning er den rette, behøver man ikke at spekulere paa, hvilken Vej man senere skal gaa. Føler man, at man er paa rette Vej, er det bedst at fortsætte ad den Vej.

Det er ogsaa rimeligt, at man ikke alene nu, men ogsaa senere lægger Skattebyrden der, hvor Skatteevnen er. Ikke alene er den Tid, vi gennemgaar i Øjeblikket, vanskelig, men dens Vanskelighed vil fortsætte sig, ogsaa efter at Krigs-